

ΤΗ Γ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Μηνᾶ τοῦ Καλλικελάδου, Ἑρμογένους, καὶ Εὐγράφου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'

Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Μάρτυς παναοίδιμε Μηνᾶ, ἐκπευματιζόμενος, τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκκεντούμενος, καὶ ἀφαιρούμενος, θεολόγον γλῶσσαν, ἔφερες στερρότατα, τὰς θείας ἀντιδόσεις σκοπούμενος, διὸ ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Χείρας ἐκκοπτόμενος ποδῶν, στέργει τὴν ἀφαίρεσιν, ὁ Ἑρμογένης ὁ ἔνδοξος, καὶ κατοπτώμενος, τῷ πυρὶ πλειόνως, ζέσιν τὴν ἐγκάρδιον, ἐδήλου τῷ Θεῷ προσκολλώμενος, ὃ καὶ πρεσβεύει νῦν, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μέλη συνθλαπτόμενοι σοφοί, κόλπον πρὸς θαλάττιον, ἐναπερρίφητε Ἅγιοι, νεύσει δὲ κρείττονι, γαληνὸν πρὸς ὄρμον, τῆς τρυφῆς ἰθύνθητε, βυθίσαντες κακίαν τοῦ ὄφεως, διὸ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἔτερα Στιχηρὰ Ἦχος δ'

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ὡς ἀστέρες πολύφωτοι, νοητῶς ἀνατείλαντες, ἐν τῷ τῆς Ἐκκλησίας στερεώματι, πᾶσαν τὴν κτίσιν φωτίζετε, καλλίνικοι Μάρτυρες, τῶν ἀγώνων τῷ φωτί, καὶ θαυμάτων ταῖς λάμψεσιν, ὅθεν σήμερον, τὴν φωσφόρον τελοῦμεν γεγηθότες, καὶ ἁγίαν ὑμῶν μνήμην, στεφανηφόροι πανόλβιοι.

Καλλικέλαδον ὄρνιν σε, πρὸς τὸ ἄλσος φωνήσαντα, τῶν ἀγώνων ἔνδοξε, καὶ πρὸς μίμησιν, τὸν Ἑρμογένην ἐκλύσαντα, Μηνᾶν καὶ τὸν Εὐγραφον, καὶ σὺν τούτοις τοῦ ἔχθροῦ, διαδράντα τὰ θήρατρα, τὰ πολύπλοκα, καὶ πετάσαντα θείας πρὸς ἐπαύλεις, καλιάς τε οὐρανίους, μεγαλοφώνως γεραίρομεν.

Καὶ χειρῶν παναοίδιμοι, καὶ ποδῶν στερισκόμενοι, κεφαλὰς τεμνόμενοι καὶ στρεβλούμενοι, καὶ πάσαις ἄλλαις κολάσεσι, καθυποβαλλόμενοι, οὐκ ἠρνήσασθε Χριστόν, οὐ ξοάνοις ἐθύσατε, ἀλλὰ χαίροντες, τῆς ζωῆς τῆς προσκαίρου, πρὸς ἐκείνην, τὴν αἰώνιον καὶ θείαν, μετεβιβάσθητε Μάρτυρες.

Δόξα... Ἦχος πλ. β'

Ὅντως ἡ γλῶσσά σου, κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου, ἀθλητὰ ἐδείχθη, Καλλικέλαδε Μηνᾶ, ῥητορεύουσα σαφῶς πίστιν εὐσεβῆ, καὶ δόγματα σωτήρια, δι' ὧν Θεὸς ἐδοξάσθη, καὶ ὠραῖον κάλλει, τὸν Ἑρμογένην ἀπέφηνας, ὃς τοῦ θείου Βαπτίσματος διὰ σοῦ τετύχηκε, καὶ τοῦτον συναθλητὴν, καὶ τῶν ἀγώνων κοινωνόν, σὺν Εὐγράφῳ τῷ καλῶς ἐφεπομένῳ σοί, παμμάκαρ ἀπέδειξας, καὶ νῦν ἐν παρρησίᾳ, τῷ τοῦ Σωτῆρος θρόνῳ παριστάμενοι, μὴ ἐλλίπητε πρεσβεύειν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἦχος ὁ αὐτὸς

Μονογενές, ὁμοούσιε, τῷ Πατρὶ σου καὶ τῷ Πνεύματι, ὁ ἐκ Παρθένου σαρκωθείς, ἀσυγχύτως ὡς οἶδας αὐτός, ἐν ἀγνεΐᾳ φύλαττε τὴν ὁ ποιμνὴν σου, ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ περιέπων αὐτήν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Τριήμερος ἀνέστης Χριστὲ [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Λαὸν τὸν ἀνομώτατον, ἀδίκως καθηλούντά σε, ἐπὶ ξύλου, ἡ Παρθένος καὶ ἀγνή, καὶ Μήτηρ σου ὀρῶσα, ὡς Συμεὼν προέφη, τὰ σπλάγχνα Σῶτερ διετέρωτο.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα... Ἦχος πλ. β'

Μαρτυρική χορεία, εὐσεβεῖς πρόμαχοι, σήμερον πιστῶν ἀναδείκνυνται, Τυράννων, πᾶσαν καθελόντες δυσσέβειαν Μηνᾶς, Εὐγραφος καὶ Ἑρμογένης οἱ σοφοί, ὅθεν τῆς τριφώτου συνάριθμοι, Τριάδος ὑπάρχοντες, τῷ γνώφῳ τῆς θείας ἐλλάμψεως καταλαμφθέντες, σὺν ἀσωμάτοις χορείαις ἀγάλλονται, τῷ Θεῷ καὶ Σωτῆρι ἱκετεύοντες, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Τριήμερος ἀνέστης ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Αγκάλας τὰς ἀχράντους σου, ἐν αἷς Θεὸν ἐβάστασας, Παναγία, ὑφαπλώσασα νυνί, σκέπασον ἀπὸ πάσης, ὀργῆς ἡμᾶς βιαίας, ἐλπίς τοῦ κόσμου Θεοτόκε Ἀγνή.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Σταυρούμενος ἐσάλειψας, τὴν γῆν πᾶσαν Μακρόθυμε, τῶν πιστῶν δέ, ἐπεστήριξας ψυχᾶς, διὸ καὶ ἀνυμνοῦμεν, καὶ πόθῳ προσκυνοῦμεν, τὴν ἀκατάληπτόν σου δύναμιν.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος πλ. δ'

Τὸ προσταχθὲν ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Δι ἐγκρατείας, τῶν παθῶν τὰς πυριφλέκτους, ἀπονεκρώσαντες ὀρμᾶς καὶ τὰς κινήσεις, τοῦ Χριστοῦ οἱ Μάρτυρες, ἔλαβον τὴν χάριν, τὰς νόσους ἀποδιώκειν τῶν ἀσθενῶν, καὶ ζῶντες καὶ μετὰ τέλος θαυματουργεῖν, ὄντως θαῦμα παράδοξον! ὅτι Ὅστέα γυμνά, ἐκβλύζουσιν ἰάματα. Δόξα τῷ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτώηχου, καὶ τῶν Ἁγίων, οὓ ἢ Ἀκροστιχίς.

Στερροὺς ἀνυμνῶ Μάρτυρας στεφηφόρους. Ἰωσήφ.

Ὦδὴ α' Ἦχος α' ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

«Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε, Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν, ἀπαντήσατε, Χριστὸς ἐπὶ γῆς, ὑψώθητε, Ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ, ἀνυμνήσατε λαοί, ὅτι δεδόξασται».

Στεφάνοις δόξης κοσμούμενοι, καὶ θρόνῳ τοῦ Θεοῦ παριστάμενοι, καὶ θείου φωτὸς πληρούμενοι, πόθῳ τὴν φωτοφόρον, μνήμην ὑμῶν, τοὺς ἐπιτελοῦντας, ἀμαυρώσεως παθῶν, Μάρτυρες ῥύσασθε.

Τὴν θεῖαν στέργοντες εὐκλειαν, Θεοῦ τῆς καλλονῆς ἐφιέμενοι, τοῦ βίου τερπνὰ ἀπόσασθε, πᾶσάν τε δυναστείαν, περιφανῆ, καὶ διὰ θανάτου, ἀτελεύτητον ζωὴν, Μάρτυρες εὔρατε.

Ἐνθέῳ ζήλω πυρούμενοι, τὸ πῦρ τῆς ἀθείας κατέσβεσαν, καὶ λύχνοι τὸ φῶς πυρσεύοντες, πᾶσι τῆς εὐσεβείας περιφανῶς, ὄφθησαν ἐν πίστει, Ἑρμογένης καὶ Μηνᾶς, οἱ μεγάλοφρονες.

Θεοτοκίον

Ῥυσθῆναι Κόρη πανάμωμε, παθῶν ἐπικρατείας τοὺς δούλους σου, τὸν σὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε, Κύριον καὶ Δεσπότην, ὃν ἐκ τῶν σῶν, πάναγνε αἱμάτων, ἐσωμάτωσας ἡμῖν, προσομιλήσαντα.

Ὦδὴ γ' ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

«Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι ἀρρευστῶς Υἱῷ, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου, σαρκωθέντι ἀσπύρως, Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν, Ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, Ἅγιος εἶ Κύριε».

Αἶγλη οὐρανίῳ, λαμπρυνθέντες οἱ ἅγιοι Μάρτυρες, σκότος διέλυσαν ειδώλων, τῆς ἀπάτης καὶ φέγγος, ἡμῖν ἰάσεων ἡστραψαν, τοῖς μελωδοῦσι τῷ πάντων Θεῷ. Ἅγιος εἶ Κύριε.

Νέκρωσιν τοῦ ζῶντος, ἀνιχνεύων Δεσπότης Μηνᾶ θαυμαστέ, ἐκπελματοῦσαι καὶ τὴν κάραν, τοῦ τυράννου συντρίβεις, ἐχθροῦ ἔρειδων τοὺς πόδας σου, εἰς ἀσφαλῆ μαρτυρίου ὁδόν, μάρτυς ἀνδρικότατα.

Ἕμνει τὸν Σωτῆρα, Ἑρμογένης τὰς χεῖρας τεμνόμενος, ἱερωσύνης φαιδροτέραν, τὴν στολὴν τῶν αἱμάτων βαφαῖς, σαφῶς ἐργαζόμενος, καὶ μιμητῆς τοῦ παθόντος σαρκί, χάριτι δεικνύμενος.

Θεοτοκίον

Μόνην γυναιξὶ σε, τὴν ὠραίαν τῷ κάλλει εὐράμενος, σωματοφόρος ἐκ γαστρὸς σου, προελήλυθε Κόρη, Χριστός, θείαις ὠραιότησι, καταφαιδρύνας τὸ γένος ἡμῶν, ὅθεν σὲ γεραίρομεν.

Ὁ Εἰρμός

«Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι ἀρρεύστως Υἱῷ, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου, σαρκωθέντι ἀσπόρως, Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν, Ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, Ἅγιος εἶ Κύριε».

Κάθισμα Ἦχος πλ. δ'

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Παρωσάμενοι δόξαν τὴν κοσμικὴν, ἐπτερώθησαν δόξη τῆ θεϊκῆ, Μηνᾶς Ἑρμογένης τε, καὶ ὁ ἔνδοξος Εὐγραφος, καὶ προθύμω γνώμη, τὸν ὄγκον ὑπέμειναν, τῶν δεινῶν βασάνων, σαρκὸς μὴ φεισάμενοι, ὅθεν μετὰ τέλος, εἰς βυθοὺς θαλαττίους, ριφέντες ἰθύνθησαν, πρὸς λιμένα οὐράνιον, οἷς ἐν πίστει βοήσωμεν, Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθω, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα... Ἦχος α'

Τὸν τάφον σου Σωτῆρ ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Μηνᾶς ὁ θαυμαστός, ὁ κλεινὸς Ἑρμογένης, ἡ πάνσεπτος δυάς, τῆς ἁγίας Τριάδος, πολύθεον φρύαγμα, ἀνδρικῶς κατεπάτησαν, καὶ τελέσαντες, τὸν ἱερώτατον δρόμον, νίκης ἔλαβον, ἐξ οὐρανοῦ τοὺς στεφάνους, δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Τὸν πάντων Ποιητὴν, καὶ Θεόν σου καὶ Κτίστην, πανάμωμε Ἀγνή, διὰ Πνεύματος θείου, ἐν μήτρα σου ἐχώρησας, καὶ φθορὰς δίχα τέτοκας, ὃν δοξάζοντες, σὲ ἀνυμνοῦμεν Παρθένε, ὡς Παλάτιον, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης, καὶ κόσμου ἀντίλυτρον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Καὶ σοῦ τῆς καθαρᾶς, καὶ πανάγνου Παρθένου, διήλθεν ἀληθῶς, τὴν καρδίαν ῥομφαία, Σταυρῷ ὧς ἐώρακας, τὸν Υἱόν σου ὑψούμενον, παναμώμητε, εὐλογημένη Μαρία, τὸ προσφύγιον, ἀμαρτωλῶν καὶ τὸ τεῖχος, καὶ κόσμου κραταίωμα.

Ὡδή δ' ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

«Ράβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί, καὶ ἄνθος ἐξ αὐτῆς Χριστέ, ἐκ τῆς Παρθένου ἀνεβλάστησας, ἐξ ὄρους ὁ αἰνετός, κατασκίου δασέος, ἦλθες σαρκωθείς ἐξ ἀπειράνδρου, ὁ ἄυλος καὶ Θεός, Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε».

Νόμους διαγγέλλων φωταυγεῖς, ἀνόμως σου τὰ ὄμματα, ἐκκεντηθεὶς Μηνᾶ ὑπήνεγκας, καρδίας τοὺς ὀφθαλμούς, πρὸς τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, ἔχων ἐμμελῶς, ἀποσκοποῦντας, καὶ μέλπων χαρμονικῶς. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἦφθη σου ἡ γλῶσσα τῷ πυρί, τοῦ Πνεύματος Σοφώτατε, ἐκτεθηγμένην τῷ τέμνεσθαι, ἐλάλεις γὰρ κελαδῶν, τοῦ Θεοῦ τὰ θαύματα, καὶ τοῦ δικαστοῦ τὴν ἀφροσύνην, μετάγων εἰς εὐσεβῆ δόξαν, ἐμφανῶς τοῦ ποιήσαντος.

Μεγάλως τὸ πάθος καρτερῶν, τοὺς πόδας ἀποτέμνεται, ὁ Ἑρμογένης τὴν τοῦ ὄφρεως, καταπατῶν κεφαλὴν, καὶ ὀδὸν στελλόμενος, γνώμῃ ἀκλινεῖ τοῦ Μαρτυρίου, εἰσάγουσαν πρὸς ζωὴν, τῆς ἐπουρανίου λαμπρότητος.

Ἄπληγον τηροῦντι τὴν ψυχὴν, Χριστὸς σοὶ ἐπιφαίνεται, σοῦ τὰς πληγὰς Μηνᾶ ἰώμενος, ἀνδρείως τε καρτερεῖν, σὲ ἐγκελεύόμενος, ὅπως διὰ σοῦ τὴν σωτηρίαν, ἐλέους ὁ θελητῆς, πάντων τῶν ἁγίων ἐργάσεται.

Θεοτοκίον

Ράβδος ἐκ τῆς ρίζης, Ἰεσσαί, ἐβλάστησας ἀνήθισα, τὸν φυτουργὸν πάσης τῆς κτίσεως, μαράναντα τὰ φυτά, τῆς ἀκάρπου γνώσεως, πίστιν δὲ ἡμῖν ἀληθεστάτην, φυτεύσαντα εὐσεβῶς, ἄχραντε Παρθένε πανύμνητε.

Ὡδή ε' ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

«Θεὸς ὢν εἰρήνης, Πατὴρ οἰκτιρῶν, τῆς μεγάλης Βουλῆς σου τὸν Ἄγγελον, εἰρήνην παρεχόμενον, ἀπέστειλας ἡμῖν, ὅθεν θεογνωσίας, πρὸς φῶς ὁδηγηθέντες, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, δοξολογούμεν σε, Φιλάνθρωπε».

Τι μάτην ταράττη, ἐβόων ὁμοῦ, δικαστὴ παρανόμω οἱ Μάρτυρες, δύναμιν παρεχόμενος, παρίσταται ἡμῖν, μόνος ὁ ἐν ἰσχυί, ἀήττητος ὑπάρχων, ὑπὲρ οὗ τὰς αἰκίσεις, καθυπομένομεν στερρότατα.

Ἐπῆρξεν ἄθροα, ἡ μεταβολή, Ἑρμογένους σαφῶς πρὸς τὸν Κύριον, λουτρῶ γὰρ ἐκκαθαίρεται, καὶ κρίσει θεϊκῆ, τῆς ἀρχιερωσύνης, τὸ φῶς ἀναλαμβάνει, διδαχαῖς καταυγάζων, τοὺς ἐν νυκτὶ δεινῶν ὑπάρχοντας.

Ῥητόρων λιπόντες, ἀδόκιμον νοῦν, ἀγραμμάτων πλοκαῖς ἠλιεύθητε, σοφίσαντος τοῦ Πνεύματος, ὑμᾶς ὡς ἀληθῶς, Μάρτυρες καὶ πρὸς πᾶσαν, βασάνων καταγιγίδα, δυνατοῦς ἐν ἰσχυί, ἐργαζομένου διὰ πίστεως.

Θεοτοκίον

Ἁγίων Ἀγγέλων, Παρθένε ἀγνή, ὑπερέχουσα ὄφθης κυήσασα, βουλῆς μεγάλης Ἄγγελον, Θεὸν Εἰμμανουήλ, βροτοὺς ἐπουρανίους, αὐτοῦ τὴ καταβάσει, ἐργασάμενον Κόρη, δι' εὐσπλαγγνίαν ἀδιήγητον.

Ὡδή ς' ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

«Σπλάγγνων Ἰωάνν, ἔμβρυον ἀπήμεσεν, ἐνάλιος θήρ, οἷον ἐδέξατο, τὴ Παρθένω δέ, ἐνοικήσας ὁ Λόγος καὶ σάρκα λαβὼν, διελήλυθε φυλάξας ἀδιάφθορον, ἧς γάρ, οὐχ ὑπέστη ρεύσεως, τὴν τεκοῦσαν, κατέσχευ ἀπήμαντον».

Σώξεις, Ἰωάνν, θηρὸς τὴν τριήμερον, τυποῦντα ταφὴν σοῦ Παντοδύναμε, τὰ δὲ σώματα, τῶν Μαρτύρων πελάγει ριπτόμενα, ἰθύνεις γαληνότατον, πρὸς ὄρμον τῆς ταφῆς, ἐνθα σοῦ τὸ θεῖον βούλημα, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν περιποίησιν.

Σώματα ὑμῶν, ἀήττητοι Μάρτυρες, βυθὸς ἀσινὴ τὴ χέρσω δέδωκε, προηγουμένων, οὐρανίων Ἀγγέλων μακάριοι, καὶ πᾶσι τὴν κατάθεσιν, δηλούντων τὴν ὑμῶν, οὔσαν ἰαμάτων ἐκβλυσιν, καὶ παθῶν ψυχικῶν ἀπολύτρωσιν.

Τάξεις νοεραί, ὑμῶν κατεπλάγησαν, τὴν ὑπομονήν, ὅπως τὸν ἄσαρκον, μετὰ σώματος, ἐτροπώσασθε δράκοντα Μάρτυρες, καὶ νίκης τοὺς στεφάνους ἀνεδήσασθε, θρόνω Θεοῦ παριστάμενοι, καὶ ταῖς θεαῖς αὐγαῖς πυρσεύομενοι.

Θεοτοκίον

Ἐστη μέχρι σοῦ, Παρθένε ὁ θάνατος, ζῶην γὰρ Χριστὸν ἐκυφόησας, τὸν δωρούμενον, καθαρῶς εἰς αὐτὸν τοὺς πιστεύοντας, τὴν ἀθάνατον καὶ θεῖαν ἀπολύτρωσιν, τοῦτον, Παναγία αἴτησαι, λυτρωθῆναι πταισμάτων τοὺς δούλους σου.

Ὁ Εἰμὸς

«Σπλάγγνων Ἰωάνν, ἔμβρυον ἀπήμεσεν, ἐνάλιος θήρ, οἷον ἐδέξατο, τὴ Παρθένω δέ, ἐνοικήσας ὁ Λόγος καὶ σάρκα λαβὼν, διελήλυθε φυλάξας ἀδιάφθορον, ἧς γάρ, οὐχ ὑπέστη ρεύσεως, τὴν τεκοῦσαν, κατέσχευ ἀπήμαντον».

Κοντάκιον Ἦχος δ'

Ἐπεφάνης σήμερον ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Τῆς στρατείας ἤρπασε, σὲ τῆς προσκαιρίου, καὶ ἀφθάρτου ἔδειξε, συγκληρονομον ὦ Μηνᾶ, σὺν τοῖς συνάθλοις σου Κύριος, ὁ παρασχὼν σοὶ τὸν ἄφθαρτον στέφανον.

Ὁ Οἶκος

Ἕμνοις τὴν σὴν πανήγυριν στέφων Ἀθλοφόρε Κυρίου, τοὺς σοὺς ἀγῶνας κροτῶ, καὶ ἀνυμνῶ τὰ παλαίσματα, ὑπὲρ γὰρ μόνου τοῦ πάντων Κτίστου, ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ ἐδοκιμάσθης, ἀλλὰ τὸν σὸν σταθῆρὸν λογισμὸν οὐκ ἐσάλειψε τὸ πλῆθος τῶν παρανόμων, ἄνωθεν γὰρ αὐτὸν ἐστήριξεν ὁ Χριστὸς

ἐν τοῖς ἀγῶσιν, ὁ παρασχὼν σοὶ τὸν ἄφθαρτον στέφανον.

Συναξάριον

Τῇ Γ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἄθλησις τῶν Ἁγίων τοῦ Χριστοῦ Μαρτύρων, Μηνᾶ τοῦ καλλικελάδου, Ἑρμογένους, καὶ Εὐγράφου.

Στίχοι

- Τμηθεὶς ὁ Μηνᾶς, κὰν κελαδεῖν οὐκ ἔχη,
- Φιμοῖ κελαδοῦν δυσσεβείας τὸ στόμα.
- Τὴν δυσσέβειαν ἐκπτύσας Ἑρμογένης,
- Ὑπῆρξε Μάρτυς εὐσεβείας ἐκ ξίφους.
- Τὰς ἐκ μαχαίρας, Εὐγραφε, τρώσεις φέρων,
- Ὅξυς Θεοῦ κάλαμος ὄφθης, εὐ γράφων.
- Εὐκέλαδος δεκάτη Μηνᾶς ξίφει αὐχένα δῶκεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Γέμελλος, σταυρωθεὶς, τελειοῦται.

Στίχοι

- Ὑπὲρ Θεοῦ Γέμελλος ἐσταυρωμένου,
- Τὴν ἐν ξύλῳ σταύρωσιν ἰσμένως φέρει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θωμᾶ τοῦ Δεφουρκινοῦ.

Ὁ Ἅγιος Ἱερομάρτυς Θεότεκνος, ξίφει τελειοῦται.

Ὁ Ἅγιος μάρτυς Μαριανός, λιθοβοληθεὶς τελειοῦται.

Ὁ Ἅγιος μάρτυς Εὐγένιος, ξύλοις τυπτόμενος, τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ' ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

«Οἱ Παῖδες εὐσεβεία συντραφέντες, δυσσεβοὺς προστάγματος καταφρονήσαντες, πυρὸς ἀπειλὴν οὐκ ἐπτοήθησαν, ἀλλ' ἐν μέσῳ τῆς φλογός, ἐστῶτες ἔψαλλον, Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ».

Φωνῆς ἑορταζόντων καθαρῶς ἔνθα, ἦχος ἐξακούεται, ἀγαλλομένη τῇ ψυχῇ, Ἀθληταὶ κατεσκηνώσατε, θυμηδίας ἐμπιπλάμενοι καὶ μέλποντες, ὁ τῶν Πατέρων, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἦδὺς μοὶ ἀνεβόα Ἑρμογένης, ὄνπερ θνήσκω θάνατον, ἐμοὶ τὸ ζῆν ἐστὶ Χριστός, τὸ θανεῖν δὲ κέρδος ἄπειρον, ἐκκοπτέσθω μου τὰ μέλη, πόθω ψάλλοντος, ὁ τῶν Πατέρων, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Φρονήσει στερροτάτη τῇ τῶν ζώντων, σεαυτὸν ἐνέγραψας, βίβλω ᾧ Εὐγραφε σοφέ, κεφαλὴν γὰρ ἀφαιρούμενος, ὡς ἐν ἄρματι, τῷ σῶ ἐπέβης αἵματι καὶ πρὸς ἀνέσπερον φῶς μετεβιβάσθης.

Θεοτοκίον

Οὐ φλέξας σου τὴν μήτραν οὐ σαλεύσας, Παρθενίας σήμαντρα, ὁ σαρκωθεὶς Λόγος ἐκ σοῦ, προελήλυθε παρέχων ἡμῖν, ἀφθαρσίαν καὶ ζωὴν Κόρη τοῖς μέλλουσιν, ὁ τῶν Πατέρων, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡδὴ η' ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

«Θαύματος ὑπερφυοῦς ἢ δροσοβόλος, ἐξεκόνισε κάμινος τύπον, οὐ γὰρ οὖς ἐδέξατο φλέγει Νέους, ᾧ οὐδὲ πῦρ τῆς θεότητος, Παρθένου ἦν ὑπέδυν νηδύν, διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν, Εὐλογεῖτω ἢ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ῥήγνυται σοῦ πρὸ ποδῶν ὁ ματαιόφρων, συμπατούμενος Μηνᾶ θεόφρον, ὄφθαλμῶν στερήσας γὰρ σὲ καὶ γλώττης, τὸν λογισμόν, οὐκ ἐσάλευσε τῆς στάσεως τῆς κρείττονος, διὸ γηθοσύνως ἀνεκραύγαζες, Εὐλογεῖτω ἢ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὅτε σε τῇ ὡμοτάτῃ προαιρέσει, ἐκατέρων χειρῶν καὶ ποδῶν σου, δικαστὴς ἐστέρησεν ὁ παράφρων, τότε σοφέ, τῶν βραβείων ἐφιέμε νὸς Ἑρμογένες, Χριστῷ ἐμελῳδεις ἀγαλλόμενος, Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἵμνῷ σου Μηνᾶ τοὺς θεῖους ἄθλους, τιμῷ Ἑρμογένους τοὺς ἀγῶνας, προσκυνῷ τὰ λείψανα, ἀναμέλω τοὺς αἰκισμούς, τὰ δεσμὰ τοὺς διωγμούς τε καὶ τὰς μάστιγας, δι' ὧν πρὸς ζωὴν βοῶντες ἤρθητε, Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Στάμνον σὲ τὸ μάννα κεκτημένην, τῆς θεότητος ἔγνωμεν Κόρη, Κιβωτὸν καὶ Τράπεζαν, καὶ Λυχνίαν, θρόνον Θεοῦ, καὶ Παλάτιον καὶ Γέφυραν μετάγουσαν, πρὸς θεῖαν ζωὴν τοὺς ἀναμέλλοντας, Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμὸς

«Θαύματος ὑπερφυοῦς ἡ δροσοβόλος, ἐξεκόνισε κάμινον τύπον, οὐ γὰρ οὖς ἐδέξατο φλέγει Νέους, ὧς οὐδὲ πῦρ τῆς θεότητος, Παρθένου ἦν ὑπέδου νηδύν, διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλωμεν, Εὐλογεῖτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ὡδὴ θ' TO AKOYTE

«Τύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου, πυρπολουμένη Βᾶτος ἔδειξεν ἄφλεκτος, καὶ νῦν καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσαν κατασβέσαι αἰτοῦμεν τὴν κάμινον, ἵνα σὲ Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν».

Ἴδε φωταυγῆς πανήγυρις, φωτοειδῶν Μαρτύρων πάσιν ἐξέλαμψε, καταυγάζουσα, τῆς οἰκουμένης τὰ πέρατα, καὶ ψυχῶν ἀβλεψίαν ἐξαίρουσα, προσέλθωμεν προθύμως, ἀγιασμὸν ἀπαρυσόμενοι.

Ὡνπερ ἀγαθῶν ἐτύχετε, ἐπουρανίων δόξης, ἧς ἠξιώθητε, πίστει τὴν φαιδρὰν, μνήμην ὑμῶν τοὺς γεραίροντας, ὡς Θεῷ παριστάμενοι πάντοτε, τυχεῖν ἐκδυσωπεῖτε, Μεγαλομάρτυρες δεόμεθα.

Σῶμα καὶ ψυχὴν προσήξατε, τῷ Ποιητῇ τῶν ὄλων θυσίαν ἄμωμον, ὄλοκαυθθέντες, τῷ πυρὶ τῶν κολάσεων, καὶ Μαρτύρων χοροῖς ἠριθμήθητε, φωτὶ ἀκραιφνεστάτῳ, καταλαμπόμενοι θεόφρονες.

Ἦρθη πρὸς μονὰς σκηνοῦμενος, φωτοειδῆς Μαρτύρων χορὸς ὁ ἔνθεος, καὶ παρίσταται, Πατρὶ Υἱῷ τε καὶ Πνεύματι, ἀπολαύων τρανώς τῆς Θεώσεως, Μηνᾶς σὺν Ἑρμογένει, καὶ τῷ Εὐγράφῳ οἱ θεόφρονες.

Θεοτοκίον

Φέγγος ἀστραπῆς τοῦ τόκου σου, ἡ ἀπωσθεῖσα φύσις ἡμῶν Πανάμωμε, εἶδε καὶ νυκτὸς ἐξ ἀγνωσίας λελύτρωται, καὶ παθῶν τῆς σκοτώδους συγχύσεως, διὸ σὲ ὡς αἰτίαν, τῆς σωτηρίας ἡμῶν σέβομεν.

Ὁ Εἰρμὸς

«Τύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου, πυρπολουμένη Βᾶτος ἔδειξεν ἄφλεκτος, καὶ νῦν καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσαν κατασβέσαι αἰτοῦμεν τὴν κάμινον, ἵνα σὲ Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν».

Ἐξαποστειλάριον

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις TO AKOYTE

Ῥητορικοῖς σου λόγοις, καὶ θεῖοις θαύμασι Μηνᾶ, συναθλητὴν ἐπεσπάσω, τὸν ἱερὸν Ἑρμογένην, μεθ' οὗ σὲ σὺν τῷ Εὐγράφῳ, περιχαρῶς εὐφημοῦμεν.

Θεοτοκίον

Θεοκυῆτορ Μαρία, τῶν γηγενῶν εὐκληρία, ἀμαρτωλῶν προστασία, Χριστιανῶν ἐλπίς μόνη, κόσμου παντὸς σωτηρία, ῥύσαι πυρὸς ἀπειλῆς με.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωῆχου.

Δόξα... Ἦχος πλ. β'

Πάλιν ἡμῖν ἡ ἐτήσιος μνήμη, τῶν τοῦ κόσμου φωστῆ ῥων ἐξέλαμψε, Μηνᾶ τε Ἑρμογένους καὶ Εὐγράφου, τῶν πιστῶν τὰς καρδίας φωτίζουσα, τοῖς ὑπὲρ Χριστοῦ διὰ Σταυροῦ αὐτῶν ἀγωνίσμασι, δι'

ὁ τῷ ἐν δόξῃ καὶ τιμῇ στεφανώσαντι αὐτούς, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, τὸν ὕμνον προσάξωμεν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Θεὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἔγνωμεν, Θεοτόκε Παρθένε, αὐτὸν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Τριήμερος ἀνέστης Χριστὲ [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ἐν ζύλῳ προσπαγέντα σε, Χριστὲ ἢ σὲ κηῆσασα, καθορῶσα, τὴν καρδίαν γοερῶς, ἐτέρωτο βοῶσα,
Ἀνάστα ὦ Υἱέ μου, ὅπως ὑμνήσω σου τὴν ἔγερσιν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.